

18.09.2018

I. În ziua de 18 septembrie 2018, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră, în cadrul controlului anterior promulgării, următoarele obiecții de neconstituționalitate:

A. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, obiecție formulată de un număr de 96 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați, precum și de Președintele României.

Constatând identitatea parțială de obiect al acestor două sesizări, Curtea Constituțională a dispus conexarea acestora.

Curtea, analizând susținerile autorilor obiecției de neconstituționalitate, a reținut că sunt criticate dispozițiile art.I pct.6 [cu referire la art.18 alin.(1¹) din Legea nr.192/2006], art.I pct.10 [cu referire la art.43 alin.(2¹) din Legea nr.192/2006], art.I pct.12 [cu referire la art.58 alin.(3) din Legea nr.192/2006], art.I pct.16 [cu referire la partea introductivă a art.60¹ alin.(1) din Legea nr.192/2006], art.I pct.18 [cu referire la art.61 alin.(3) și (4) din Legea nr.192/2006] și ale art.I pct.21 [cu referire la art.76 din Legea nr.192/2006] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.

Cu unanimitate de voturi, Curtea a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile art.I pct.6 [cu referire la art.18 alin.(1¹) din Legea nr.192/2006], art.I pct.12 [cu referire la art.58 alin.(3) din Legea nr.192/2006] și ale art.I pct.18 [cu referire la art.61 alin.(3) și (4) din Legea nr.192/2006] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Cu majoritate de voturi, Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile art.I pct.10 [cu referire la art.43 alin.(2¹) din Legea nr.192/2006], art.I pct.16 [cu referire la partea introductivă a art.60¹ alin.(1) din Legea nr.192/2006] și ale art.I pct.21 [cu referire la art.76 din Legea nr.192/2006] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator sunt neconstituționale.

Aceste dispoziții au următorul cuprins:

«Art.I. – Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:[...]

10. La articolul 43, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cauzele prevăzute la art.60¹, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile vor încerca soluționarea litigiului prin mediere.” [...]

16. La articolul 60¹, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.60¹. – (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au încercat procedura medierii, în următoarele materii:” [...]

21. După articolul 75 se introduc două noi articole, art.76 și 77, cu următorul cuprins:

„Art.76. – Judecătorul, în baza rolului activ, aplicând dispozițiile art.227 din Codul de procedură civilă, dispune trimiterea părților la mediere, în cauzele ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii, și care se află pe rolul primei instanțe de judecată de mai mult de 18 luni de la investirea acesteia, fără a fi soluționate, exceptând cauzele în care acestea au încercat soluționarea prin mediere.”»

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

B. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului

penal, obiecție formulată de Președintele României.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal este neconstituțională, în ansamblul său.

În motivarea soluției pronunțate, Curtea a constatat că între forma legii adoptată de Camera Deputaților și cea adoptată de Senat există o diferență majoră de conținut, forma finală îndepărtându-se de la scopul urmărit de inițiator, și anume consacrară dreptului persoanei private de libertate de a participa la funeraliile unui membru de familie și stabilirea unei proceduri efective/eficiente pentru exercitarea acestui drept. Astfel, Curtea a constatat că forma adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, reglementează în ceea ce privește comisia pentru liberare condiționată și atribuțiile judecătorului de supraveghere a privării de libertate, în ceea ce privește regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, în ceea ce privește contestația împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, precum și în materia liberării condiționate.

Așa fiind, Curtea a reținut existența unei configurații semnificativ diferite între forma legii criticate adoptate de Senat și forma adoptată de Camera Deputaților, ceea ce contravine dispozițiilor art.75 din Constituție referitoare la principiul bicameralismului, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

C. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, obiecție formulată de Președintele României.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în raport de criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României.

D. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, obiecție formulată de Președintele României.

Având nevoie de timp, Curtea Constituțională a amânat începerea dezbaterilor pentru data de 25 septembrie 2018.

II. În aceeași zi, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.I) din Constituție și al art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a pronunțat asupra **sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr.31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.**

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a respins, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților și a constatat că Hotărârea Parlamentului României nr.31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide este constituțională în raport cu criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului.

*

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale